

УВОД

Циганите са една от най-малко изучените етнически групи в България. Научен интерес към тях са проявявали предимно етнографи, фолклористи и лингвисти, като броят на учените и от тези дисциплини, насочили интереса си към ромската общност, е изключително малък.

В областта на лингвистиката и изследването на циганските диалекти в България са работили д-р Найден Шейтанов (1), Кирил Костов (2) и Яшар Маликов (3). Очакваме публикациите на Христо Кючюков и Михаил Минков.

Отделни сведения за бита и традиционната култура на циганите в България можем да открием в трудовете на проф. Васил Marinov (4), проф. Иваничка Георгиева (5), д-р Найден Шейтанов (6), Александър Димитров (7). Особено място в изследванията на традиционната култура на циганите заемат работите на етнографите Елена Марушиакова и Веселин Попов (8). Това са единствените български учени, посветили повече от десет години на изучаването на ромската култура. Най-значителната им публикация е книгата “Циганите в България” (1993 г.), където те привеждат богата библиография на циганоложката литература, съсредоточена главно върху изследванията на ромските групи на Балканите. Интересни са данните за историята на циганите в българските земи, за географското им разпределение и за класификацията на различните цигански групи. В книгата те са представили резултатите от дългогодишните си изследвания върху традиционните ромски занаяти, празниците и обичаите на циганите.

През последните години се засили интересът на отделни представители на ромската интелигенция към културата на тяхната общност. С интерес очакваме излизането от печат на сборника от ромски приказки и легенди, събрани и обработени от Йосиф Нунев - директор на училище в гр. Ракитово. Богати колекции от ромски песни, стихове и приказки има в личните архиви на Мануш Романов и Васил Чапразов.